

இஷ்டத் ஜஹெனின் காற்றப்பத்திரிகை

அரண் ஜயெட்லி

(எதிர்க்கட்சி தலைவர், மாநிலங்களவை)

ஜூன் 4, 2013 அன்று "சிபிஐ கண்டிப்பாக பாலனாய்வு துறையை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வர வேண்டுமா?" என்ற கேள்வியை கவனத்திற்கு கொண்டுவரவதற்கு நான் விரிவான கருத்துக்களை மான்வதைத்தேன். இந்தியாவின் உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு பல எல்லைப் பிரச்சனைகளாலும் உள்ளூர் கலவரங்களாலும் மிகுந்த சவாலாக மாறியுள்ளது. ஜிஹாதி தீவிரவாதிகளிலிருந்து மாவோயிஸ்டு கிளர்ச்சியாளர்கள் வரை இந்தியா சந்தித்து வரும் பல தொடர்ச்சியான சவால்களை நாம் அறிவோம். இந்த சவால்களை எதிர்கொள்ள பாலனாய்வு மற்றும் கிளர்ச்சி கட்டுப்பாடு ஆகியவை மிகவும் அவசியமான பொறுப்புகளாக இருக்கின்றன. இந்தச் செயல்பாடுகளில் தீவிரவாதப் பிரிவுகளின் தகவல்கள் மற்றும் விரிவாக்கம், காறுக்கீடுகள் மற்றும் ஊடாருவல்கள் ஆகியவற்றின் தகவல்களைச் சேகரிப்பதும், அவர்களுக்கு தகவல் தரெவிப்பவர்களுக்கு வழங்கப்படும் ஊக்க நிதிகள் பற்றி பாலனாய்வதும் அத்தகைய பிரிவுகளைக் கண்டுபிடித்து கட்டுப்படுத்துவதும் அடங்கும். நம்முடைய பாலனாய்வு நிறுவனங்கள் இந்தச் செயல்பாடுகளை மிக ரகசியமாக நடமைறப்படுத்து வேண்டும். நடவடிக்கைகள் ரகசியமாகத் திட்டமிடப்படுகின்றன ஆனால் எப்போதும் செயல்படுத்தியதில்லை. இந்தியப் பாலனாய்வு நிறுவனங்கள் இந்திய அரசாங்கத்தின் உள்நாட்டு நடமைறகைளின் அடிப்படையில் செயல்படும் காரணமாகவே எண்ணிலடங்காத நடவடிக்கைகள் எந்த சட்டபூர்வ ஆதரவுகளும் இல்லாமல் இருக்கின்றன. இவரை பெரிய பொது மற்றும் தசீய நலனைக் கருத்தில் கொண்டு செயல்படுகின்றன. நாம் ஒரு ஜனநாயகமாக வளர்ந்துவிட்டோம் என்கிற நம்பிக்கையில் இத்தகையச் செயல்பாடுகளைச் சட்டக் கட்டமைப்புகள் கொண்டு வர முடியும் மலேம் வரையறுக்கப்பட்ட பாராளுமன்ற மீளாய்வுக்கூள் ஒரு பகாதியாகவும் வகாக்கலாம்.

இஷ்ரத் ஜஹான பஹோன்ற தீவிரவாத பிரிவுகளின் செயல்பாடுகள் தடொடர்பான தகவல்களை பாலனாய்வு நிறுவனங்கள் பறொுகின்றன.

இந்தத் தகவல்கள் திட்டமிடப்பட்ட பரப்பப்படுபவை. தீவிரவாத பிரிவுகள் அழிக்கப்பட்டாவிட்டால் அவற்றின் நடவடிக்கைகளும் மாறியடிக்கப்படும். உண்மையில் இஷ்ரத் என்பது லஷ்கர்-இ-தொய்பா(LET)வின் ஒரு பகுதிதான் என்பது அதன் செயல்வீரர் கொல்லப்பட்ட போது லாகூரின் கஸ்வா டைம்ஸில் ஜமாத்-உத்-தவா(JUD) தெரிவித்த தகவலினால் ஆதாரபதிர்வமாக நிரூபனமானது. அதனைத் தடொடர்ந்து, எஃப்.பி.ஐ மற்றும் என்.ஐ.ஏ ஆகிய இரண்டினாலும் டேவிட் ஹெட்லி அதன் நடவடிக்கைகள் குறித்து விசாரணைக்குட்படுத்தப்பட்டார். மேலும் அதற்கு ஆதாரங்களாக அமெரிக்க துதரகத்தோடு சட்டபதிர்வமாக இணைந்துள்ள இந்திய அமைப்பு பாலனாய்வு துறையிடம் அதன் விசாரணைக்கு தேவையான பதில்கள் உள்ள ஆவணத்தைச் சமர்ப்பித்தது.

இஷ்ரத் ஜஹான மற்றும் அவரது கட்டாளிகள் என்கவுண்டர் செய்யப்பட்ட போது ஐமுகூ- I அரசு ஆட்சியில் இருந்தது. பொது நலன் கருதி அவரது பற்றோரால் குஜராத் உயர் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு ஒன்று தாக்கல் செய்யப்பட்டது, மத்திய அரசு இஷ்ரத் லஷ்கர்-இ-தொய்பாவின் கையாள் என்றும் ஜூன் 15 2004இல் அவர் என்கவுண்டர் செய்யப்பட்டது நியாயமானதுதான் என்ற ஒரு உறுதியான நிலைப்பாட்டை எடுத்தது. அப்போது திரு ஷிவ்ராஜ் பாட்டில் உள்துறை அமைச்சராக இருந்தார். உள்துறை அமைச்சகத்தில் நிகழ்ந்த மாற்றம் அரசையும் அதன் நிலைப்பாட்டிலிருந்து மாறச் செய்தது. பிறகு மத்திய உள்துறை அமைச்சராகப் பொறுப்பேற்ற திரு ப. சிதம்பரத்தின் கீழ், உள்துறை அமைச்சகம் தன் வாக்குமூலத்தில் இந்த என்கவுண்டரிலிருந்து விலகிக்கொள்ள முடிவு செய்தது. இப்போது அது மனுதாரருக்கு சாதகமாக ஒட்டுமொத்த விசாரணை நடவடிக்கைகளிலும் ஒத்துழைப்பு தர ஆரம்பித்திருக்கிறது. இந்த அரசியல் நடவடிக்கை, அதன் மற்ற மாயற்சிகள் தோல்வியுற்றதால், இந்த விசாரணையின் மூலம் குஜராத் அரசுத் தலைவர்களின் உள்ளிழுத்துவிட தேவையான வழக்காக அமையும் என்ற நம்பிக்கை கொண்டாள்ளதாகத் தெரிகிறது.

நீதிமன்றத்தினால் நியமிக்கப்பட்ட சிறப்பு பாலனாய்வு குழுவால் விசாரணை செய்யப்பட்ட பிறகும் வழக்கு சிபிஐ விசாரணைக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விசாரணையில் ஈடுபட்டுள்ள அதிகாரிகளில் மனுதாரர்களான இஷ்ரத்தின் பற்றோரால் தரேந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவரும் இருக்கிறார். சிறப்பு பாலனாய்வு குழு மூன்று பரேகைக்கொண்டது, அதில் ஒருவர் மனுதாரரால் நியமிக்கப்பட்டவர். மூதல் தகவல் அறிக்கையில் பதிவான பல எண்ணிக்கையிலான குஜராத் தைச் சரேந்த காவல் அதிகாரிகள் கதை செய்யப்பட்டாள்ளனர். அவர்களுக்கிடையே நடந்த பசேசுவார்த்தையில் அரசியல் பரேம் குறுக்கே மாட்டிக்கொண்டது. 90 நாட்களுக்குள் அவர்களுக்கு எதிராக குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்படவில்லை; அவர்கள் மூன் ஜாமினையைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் சாட்சிகளாக மாற ஒப்புக்கொண்டவர்கள், அவர்கள் உண்மையில் கொலை

நடந்த போது சம்பந்தப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும்கூட கூற்றப்பத்திரிகையிலிருந்து விடுவிக்கப்படுவார்கள். அவர்களைய சொந்த அறிக்கைகளே அவர்களைச் சம்பந்தப்படுத்துகின்றன, அவர்கள் கூற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் அல்லது கூற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டவர்களாக இல்லாவிட்டால் மட்டுமே சாட்சிகளாக இருக்க முடியும். அவர்களின் பெயர்கள் கூற்றவாளிகளாகப் பதிவு செய்யப்பட்ட முதல் மற்றும் இரண்டாம் கூற்றப்பத்திரிகைகளிலிருந்து விடுவிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. எந்த சட்டமும் அறியாத பூதிய செயல்முறையாக இது இருக்கிறது. இவர்களால் அளிக்கப்பட்ட அறிக்கைகளைப் கூற்றவியல் சட்ட பிரிவு 164 இன் கீழ் அஹமதாபாத் நீதிமன்றத்தில் பதிவு செய்யாமல் மாம்பை நீதிமன்றத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. ஒரு கூற்றவாளி தன் சக கூற்றவாளிக்கதிராக சாட்சியாக நிற்க முடியாது. அவர் கூற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ள மட்டுமே செய்ய முடியும். யாரெல்லாம் உண்மையில் கூற்றத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர்களோ அவர்களெல்லாம் கூற்றப்பத்திரிகையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அப்படி செய்தால்தானே அவர்களை கூற்றத்தோடு எந்த சம்பந்தமும் இல்லாதவர்களுக்கு எதிராகச் சாட்சிகளாக நிறுத்த முடியும்.

கூஜராத் அரசியல் தலைவர்களை இழுத்துவிடும் இந்த மாயற்சி மாற்றிலும் வலுவற்றதாக இருக்கிறது. இந்த வள்ளைக் கரபி மற்றும் கராப்பா கரபி கோட்பாடு மாற்றிலும் போலியானது. ஆனால் இந்த ஆதாரம் மட்டும் போதாது. இந்த எரிச்சல்தான் இப்போது பாலனாய்வு துறையின் பக்கம் திரும்பியுள்ளது. ஆதாரங்களைச் சேகரிப்பது மற்றும் தீவிரவாதப் பிரிவுகளைக் கட்டுப்படுத்துவது மலும் கூற்றவாளிகள் தொடர்பான எல்லா வித விசாரணைகளைச் செய்வது போன்ற பொறுப்புகளைக் கொண்டவர்கள் அவர்கள். நிரபராதிகள் மீதிராக்கும் தீவிரவாதி என்ற அடையாளங்கள் மாற்றிலுமாகத் துடக்கப்பட வண்டும். இப்போது இரண்டு கூற்றப்பத்திரிக்கைகள் நீதிமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

கூற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ள என்கவுண்டர் ஐமுகூ- I அரசு ஆட்சியில் இருந்த போது நிகழ்ந்தது. கூஜராத் அரசியல் தலைவர்களுக்கு எதிராக எந்த ஆதாரங்களும் இல்லை என்பது ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய ஒன்று. மத்திய பாலனாய்வு துறையின் ரகசிய நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் கூற்றவியல் சட்ட விசாரணையின் பகுதிகளாகவே செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பாலனாய்வு துறையின் ஆதார மூலங்கள், தகவல்களின் நம்பகத்தன்மை, தகவல்களின் பரவல், தீவிரவாத பிரிவுகளை ஒடுக்கிய அணுகுமுறை, பாதிக்கப்பட்டவர்களிடம் நடத்திய விசாரணை, தீவிரவாத பிரிவுகளை ஒடுக்க தளவாட ஆதரவர்கள் அளித்த நிறுவனங்கள் என அனைத்தும் கூற்றவியல் சட்ட விசாரணையில் உள்ளடங்கிய நடவடிக்கைகள். 2009இல் இருந்த மிக அதிபுத்திசாலியான உள்துறை அமைச்சர், நரேந்திர மோடி மற்றும் அமித் ஷா ஆகியோரை உள்ளிழுக்கும் யோசனையில் இந்த நடவடிக்கைகளை மறேகொண்டார். ஆனால் இறுதியில் ஐமுகூ அரசின் ஆட்சி காலத்தில் இருந்த பாலனாய்வு துறைதான் தவறான என்கவுண்டரை நிகழ்த்திவிட்டது என்று அதன் மீது பழியை சமத்திவிட்டு நழுவிக்கொண்டார். என்கவுண்டரின் இயல்பு என்ன

என்பது நீதிமன்றத்தின் திறமையால் வளிக்கொணரப்படும். ஆயினும், இந்தியப் பூலனாய்வு துறைகளுக்கும் அவற்றின் சிறப்பான ரகசிய சயெல்திறனுக்கும் ஏற்பட்ட கலங்கம் நீக்க முடியாதது. ஜூன் 4, 2013இல் நான் வளையிட்ட கட்டுரையில், “இறுதியில் பாகிஸ்தானும் லஷ்கர்-இ-தொய்பாவும் தான் சிரித்துக்கொண்டிருக்கும். காவுகிய அரசியல் பார்வகைகொண்ட தில்லி ஆட்சியாளர்கள், அந்த அமபைப்புகளகை ஒடுக்க வணேபியதற்ககான முக்கியத்துவத்தை ஒருபதேதும் உணரப்பதேவதில்லகை. கஜராத் அரசுக்கு ததொல்லகை கதொடுப்பது, இந்திய பாதுகாப்பு அம்சத்தை காலகைக்கும் அர்த்தத்தில் இருந்தாலும் கடுட, - ககங்கிரஸ் கட்சி தன் நதேக்கத்தில் மட்டும் தளையகை இருக்கும்.” என்று நான் காவிற்பிபிட்டிருந்தனே.